

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

heeft de navolgende beslissing gegeven in beroepszaak **B-2020-4** van:

DE HEER A.

wonende te X,
verder te noemen: klager,

tegen

MEVROUW B.

kantoorhoudende te Y,
verder te noemen: de mediator.

---

1. Procedure

1.1. Op 4 september 2020 heeft klager, onder bijvoeging van een beroepschrift, schriftelijk beroep ingesteld van de beslissing van de Tuchtcommissie van 13 augustus 2020 en op dezelfde dag verzonden (nr. M-2020-4).

1.2. De mediator heeft op 21 oktober 2020 een verweerschrift, tevens houdende incidenteel beroep, ingediend.

1.3. Partijen zijn vervolgens uitgenodigd voor een hoorzitting op 23 april 2021.

1.4. Klager heeft op 18 april 2021 verzocht de hoorzitting uit te stellen, hem gelegenheid te geven te reageren op het incidenteel beroep, aanvullende stukken in te dienen na het verweerschrift in het incidenteel beroep en een journalist toegang te geven tot de hoorzitting.

1.5. Het College van Beroep heeft klager op 21 april 2021 gelegenheid gegeven een verweerschrift in het incidenteel beroep in te dienen. De overige verzoeken van klager zijn afgewezen.

1.6. Klager heeft op 19 mei 2021 een verweerschrift in het incidenteel beroep ingediend.

1.7. Het College van Beroep heeft het principaal beroep en het incidenteel beroep behandeld op de hoorzitting van 2 juli 2021, waarbij de mediator, vergezeld van de heer C, en klager zijn verschenen.

2. Achtergronden van de klacht

2.1. In deze zaak gaat het, voor zover in hoger beroep van belang, om het volgende.

2.2. De mediator heeft klager en zijn ex-partner vanaf 3 juli 2017, aanvankelijk als ambulantly hulpverlener en systeemtherapeut vanuit instantie F, bijgestaan. Tijdens dit hulpverleningstraject is besloten een mediationtraject te starten met als doel om te komen tot een regeling voor ongebeide omgang van klager met zijn zoon.

2.3. De mediation is gestart op 24 april 2018 en beëindigd op 31 mei 2018.

3. Geschil in eerste aanleg en oordeel van de Tuchtcommissie

3.1. De klacht van klager hield in het kort in dat de mediator zich klachtwaardig heeft gedragen, onder andere door in het traject verschillende rollen aan te nemen (omgangsbegeleider, gezinsmanager of mediator) en onduidelijkheid te laten bestaan over de rol waarin de mediator optrad.

3.2. De mediator heeft primair als verweer aangevoerd dat de klacht meer dan achttien maanden na de beëindiging van de mediation is ingediend en dat klager om die reden op grond van artikel 5 lid 3 van het Reglement Stichting Tuchtrechtspraak Mediation (hierna: het reglement) niet-ontvankelijk moet worden verklaard in zijn klacht.

3.3. De Tuchtcommissie heeft klager ontvankelijk geacht in de klacht en de klacht gegrond verklaard, omdat – kort gezegd – de mediator zowel de rol van mediator als die van hulpverlener op zich heeft genomen en de mediator in het ‘eindverslag bemiddeling en omgangsbegeleiding’ van 5 juli 2018 is ingegaan op de reden van beëindiging van de mediation. De Tuchtcommissie heeft de mediator de maatregel van berisping opgelegd.

4. Geschil in hoger beroep

4.1. Het hoger beroep van klager strekt ertoe (de motivering van de Tuchtcommissie die heeft geleid tot) het opleggen van de maatregel van berisping aan de orde te stellen.

4.2. De mediator heeft verweer gevoerd. Het incidenteel beroep is, zoals namens de mediator ter gelegenheid van de hoorzitting verduidelijkt, ingesteld onder de voorwaarde dat het principaal beroep slaagt en beoogt een (her)beoordeling van de ontvankelijkheid van klager in zijn klacht.

4.3. Klager heeft verweer gevoerd tegen het incidenteel beroep.

5. Beoordeling

Principaal beroep

Ontvankelijkheid

5.1. Het College van Beroep zal eerst ambtshalve de ontvankelijkheid van het principaal beroep beoordelen.

5.2. Artikel 8.2 van het reglement bepaalt:

“Indien de Tuchtcommissie een klacht gegrond heeft verklaard, kunnen de klager en degene tegen wie de klacht is gericht aan het hoger beroep niet uitsluitend ten grondslag leggen dat zij anders had behoren te beslissen omtrent het al dan niet opleggen van een maatregel of omtrent de aard van de opgelegde maatregel.”

5.3. Uit deze bepaling volgt dat indien de Tuchtcommissie een klacht gegrond heeft verklaard, in hoger beroep niet kan worden geklaagd over enkel de zwaarte van de door de Tuchtcommissie aan de mediator opgelegde maatregel. Klager is dan ook in zoverre niet-ontvankelijk in zijn beroep.

5.4. De bepaling expliciteert voor een beroep als hier aan de orde niet of in hoger beroep klachten over enkel de motivering van de zwaarte van de door de Tuchtcommissie aan de mediator opgelegde maatregel aan de orde kunnen worden gesteld. Het voorschrift is in zoverre ongelukkig geformuleerd. Gelet daarop ziet het College van Beroep aanleiding om

klager ontvankelijk te verklaren in zijn beroep voor zover dit ziet op de motivering die de Tuchtcommissie ten grondslag heeft gelegd aan de zwaarte van de aan de mediator opgelegde maatregel van berisping.

Motivering

5.5. De Tuchtcommissie heeft het opleggen van de maatregel van berisping aan de mediator als volgt gemotiveerd:

“Gelet op de ernst van de verwijtbare gedragingen is een zware sanctie in beginsel gepast. Gezien echter de complexiteit van de problematiek/mate waarin deze klacht geëscaleerd is en de daaruit voortvloeiende) erkenning van de mediator dat zij ten aanzien van het innemen van de verschillende rollen onjuist heeft gehandeld, de psychische belasting die deze zaak bij de mediator heeft veroorzaakt door de druk die klager heeft uitgeoefend en de mededeling dat ze dit nooit meer zal doen volstaat de Tuchtcommissie met het opleggen van de maatregel van berisping.”

5.6. Klager is ten aanzien van die motivering onder meer van mening dat, zo begrijpt het College van Beroep, de Tuchtcommissie ten onrechte heeft overwogen dat klager zich jegens de mediator heeft misdragen, omdat bedoeld gedrag van klager niet is komen vast te staan. Naar het oordeel van het College van Beroep is – ook in hoger beroep – niet komen vast te staan dat de psychische belasting die de mediator heeft ervaren is veroorzaakt door de druk die klager zou hebben uitgeoefend. Het voorgaande vormt aanleiding om de motivering van de Tuchtcommissie aan te passen, zodat deze als volgt komt te luiden:

“Gelet op de ernst van de verwijtbare gedragingen is een zware sanctie in beginsel gepast. Gezien echter de complexiteit van de problematiek/mate waarin deze klacht geëscaleerd is en de daaruit voortvloeiende) erkenning van de mediator dat zij ten aanzien van het innemen van de verschillende rollen onjuist heeft gehandeld, de psychische belasting die de mediator door deze zaak heeft ervaren en de mededeling dat ze dit nooit meer zal doen, volstaat de Tuchtcommissie met het opleggen van de maatregel van berisping.”

5.7. Dit betekent dat het principaal beroep op dit punt terecht is voorgesteld.

Incidenteel beroep

5.8. Gelet op het slagen van het principaal beroep is voldaan aan de voorwaarde waaronder het incidenteel beroep is ingesteld en moet het College van Beroep dat beroep beoordelen.

5.9. Het College van Beroep schaart zich achter de motivering die de Tuchtcommissie ten grondslag heeft gelegd aan de verwerping van het niet-ontvankelijkheidsverweer van de mediator en die luidt:

“De Tuchtcommissie overweegt als eerste dat in artikel 5.3 van het Reglement Tuchtrechtspraak Mediators staat dat de voorzitter de klacht buiten behandeling kan laten als deze meer dan 18 maanden na beëindiging van de mediation wordt ingediend. Het betreft hier een discretionaire bevoegdheid van de voorzitter, waarvan hij in de onderhavige kwestie geen gebruik heeft gemaakt. Ook de tuchtcommissie acht de klacht gezien de bijzondere omstandigheden en de gecompliceerdheid van de gang van zaken zoals door klager geschetst ontvankelijk en verwerpt dan ook het beroep op de niet-ontvankelijkheid.”

5.10. Voor zover het incidenteel beroep ertoe strekt de ontvankelijkheid van klager in hoger beroep aan de orde te stellen, verwijst het College van Beroep naar de overwegingen 5.1 tot en met 5.4 hiervoor.

5.11. Het voorgaande leidt ertoe dat het incidenteel beroep dient te worden verworpen.

6. **Beslissing**

Het College van Beroep:

- verklaart klager niet-ontvankelijk in het principaal beroep voor zover het betreft de zwaarte van de door de Tuchtcommissie aan de mediator opgelegde maatregel;
- verklaart het principaal beroep gegrond voor zover het betreft de motivering die de Tuchtcommissie ten grondslag heeft gelegd aan de aan de mediator opgelegde maatregel van berisping;
- vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie ten aanzien van de motivering die de Tuchtcommissie ten grondslag heeft gelegd aan de aan de mediator opgelegde maatregel van berisping en, opnieuw rechtdoende, past die motivering aan zoals hiervoor in 5.6 weergegeven;
- bekrachtigt de uitspraak van de Tuchtcommissie voor het overige;
- verwerpt het incidenteel beroep.

Aldus beslist op 12 juli 2021 door mr. E.J. van Sandick, voorzitter, mr. M.J. de Haan-Boerdijk en mr. E. Schutte, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J. Boon, secretaris.